

DEZBATERILE INSTITUTULUI FRANCEZ DIN CLUJ-NAPOCA ÎN CADRUL FESTIVALULUI „PRIMĂVARA CAFENELELOR” 2014.

Animatoare: Gabriela Făcălău, scriitoare și ziaristă franceză de origine română

Dezbaterea n°3:

TINERII ROMANI, ÎNCOTRO?

INVITAȚII:

- ▲ **Daniel David**, Profesor de psihologie clinică și psihoterapie la Universitatea Babe-Bolyai din Cluj-Napoca,
- ▲ **Mihai Talpo**, Președinte al Organizației « Tineret pentru Europa », lector universitar, Managing Partner al societății Talpoș & Partners,
- ▲ **Ioan G.Pop**, Profesor universitar Doctor în fizică și mecatronică/ Consilier la Consiliul Municipal Cluj-Napoca,
- ▲ **Sergiu Micoiu**, Conferențiar Universitar în Științe Politice la Facultatea de Studii Europene, UBB,
- ▲ **Luciana Andronic**, Profesoară de limba română și franceză la colegiul « George Barițiu » Cluj-Napoca ,
- ▲ **Diana Filip**, Profesor, doctorat în matematică, UBB

Data : 7 aprilie 2014

G. Făcălău a început dezbaterea prezentând subiectele care aveau să fi discutate: „Criza învățământului”, „Migrația creierelor” și „Cum văd tinerii români viitorul?” Lansând problematica abandonului școlar în România animatoarea a evocat un studiu al UNICEF-ului din 2009 actualizat în 2013. Acest studiu consideră că 20% din numărul total al copiilor între 3-6 ani nu mergeau la grădiniță, că peste 65 000 de mii de copii între 7-10 ani nu frecventau școala primară și peste 50 000 de copii între 11-14 ani nu mergeau la gimnaziu. „Considerați ca bipolaritatea societății românești de după revoluție e singurul responsabil de aceasta dramă națională?” a întrebat G. Făcălău.

Pr. D. David crede că nu bipolaritatea este responsabilă de acesta situație ci faptul că părinii nu se implică suficient de mult în educația copiilor. Domnia sa consideră că sărăcia, motivul cel mai des evocat în mass-media și în rapoartele oficiale, este numai o cauză secundară a abandonului școlar.

M. Talpo considera că dacă învățământul românesc ar utiliza un program vocațional acesta ar permite copiilor să-și definească centrele de interes găsind astfel în ei înșiși motivația de-a merge la școală. „Pentru etnia romă de pildă”, a continuat M.Tampo, ”sensibilitatea ei muzicală ar putea fi astfel valorizată”.

Din punctul de vedere al lui Ioan G. Pop, programul școlar actual este excesiv de încărcat în informații inutile și abstracte care nu suscită interesul copilului: ”școala e o încărcătură informațională fără niciun rost. Nu tim să ne chivernisim valorile, avem conducători idioi!”. Ioan G. Pop a mai subliniat și un alt aspect : că mulți elevi merg la școală mai mult din voina părinilor decât din a lor.

L. Andronic a vorbit de faptul că mulți părinți lucrând toată ziua îi neglijează rolul lor educativ. Acestia consideră că școala ar trebui să asigure în mod integral educația copiilor. Domnia sa condamnă această atitudine definind-o ca pe un ”abandon deghizat”. O altă problemă evocată de L.Andronic este numărul mare de elevi într-o clasă și compoziția acesteia: elevii buni sunt amestecați cu cei total dezinteresați dar și cu copiii prezentând dizabilități notorii.

S. Micoiu a intervenit subliniind că lipsa de educație de care suferă astăzi un număr important de români implică convingerea că școala nu servește la nimic, o atitudine des întâlnită mai ales în mediul rural. Atitudinea aceasta e considerată de S.Miscoiu ca un adevărat recul, o întoarcere a României spre timpul în care copiii erau considerați o simplă forță de muncă.

Pr. D.David consideră că un părinte educat își încurajează copilul să meargă la coală, căci "educația este calea regală spre succesul social. Școala ar trebui să valorizeze meritul ca model, incitând astfel copiii să studieze". Ioan G. Pop intervine evocând succesul școlilor private din Cluj, în care programul vocațional asigură prezența masivă a copiilor la cursuri și respectul față de profesori.

După ce a citat rezultatele catastrofice la simularea examenului de Bacalaureat la clasele XII în 2014, animatoarea a întrebat: "Cum vă explicați că elevii sunt atât de puțin pregătiți pentru acest examen?"

L.Andronic a contestat valabilitatea rezultatelor susinând că elevii n-au luat niciodată în serios această simulare pentru că ea nu e notată dar și pentru faptul că, fiind supuși la tot felul de simulări, elevii o considera un joc.

La întrebarea animatoarei Gabriela Făcălău: "Cine e realmente interesat de aceste simulări?", participanții au admis că e mai degrabă o problemă a adulților decât a copiilor.

S. Micoiu nu consideră valabile rezultatele examenului de Bacalaureat în sensul în care acestea nu arăta valoarea copilului. Ideal, după părerea domniei sale, ar fi un sistem de notare pe tot anul școlar.

„Problema, spune L.Andronic, este că prea mulți elevi intră la liceu în ciuda notelor proaste pe care le au. Acești elevi nu sunt interesați să studieze. Locul lor nu e într-un liceu”.

Pentru M.Talpo o altă problemă este nivelul slab de pregătire al dascălului și manualele prost concepute. „De asemenea, adaugă domnia sa, ar fi preferabil să existe un examen de admitere în învățământul superior. Acest examen ar selecționa elevii capabili. Și, în sfârșit, așa mai spune că învățământul românesc nu are destule coli profesionale care să formeze tehnicienii de care are nevoie economia românească”.

S.Micoiu împărtășește ultima remarcă a lui M.Talpoș : "Există foarte multe tipuri de diplome în România dar aceste diplome nu sunt adaptate pieții de muncă. Mulți tineri romani sunt prea calificați.”

Pentru D. Filip, învățământul românesc ar trebui să se inspire din modelele occidentale permițând copiilor să își aleagă o specializare în concordanță cu preferințele lor.

„Nu ținem să facem performanță. Noi suntem ori foarte buni ori foarte slabi; nu avem un nivel consistent de mijloc” intervine Pr.D.David care consideră că ar fi necesară o serioasă și sinceră reflecție a întregii societăți românești pentru a identifica problemele actuale din învățământ, pentru a defini rolul școlii și a angaja o adevărată reformă școlară aptă să facă din învățământul românesc un învățământ performant.

G.Făcălău abordează subiectul „Migrația Creierelor” precizând că: populația României a scăzut cu trei milioane de locuitori în ultimii zece ani/că rata șomajului a atins cel mai ridicat nivel în rândul tinerilor români în 2014 (24, 3%)/ că cei mai penalizați sunt fețele și femeile precum și cei care trăiesc în mediul rural/ că România este țara europeană cu cei mai mulți tineri fără slujbe și necolarizai.

În concepția Pr.D. David diaspora românească este o adevărată dramă în sensul în care persoanele plecate au acumulat în România mari frustrări, găsindu-se în incapacitatea de-a se putea proiecta un viitor. Or, precizează profesorul, omul are absolută nevoie de predictibilitate. „Faptul că tot mai mulți tineri i-ar dori să plece în străinătate nu face decât să confirme această nevoie omenească”.

„Apetența studenților pentru locurile de muncă în afara țării are un caracter financiar. Predictibilitatea încurcă antreprenorii în mediul bancar” spune M.Talpoș.

Pr. D.David considera că unul dintre motivele migrației este nivelul studiilor românești, un nivel care lasă de dorit față de alte centre universitare europene. Ioan G. Pop adăugă: "Am devenit o piață a muncii ieftine, o sursă de copii pentru străinătate”.

Problematika privind „Visele Studenților” a fost lansată de animatoare pe baza unui studiu realizat de societatea de consultanță, training și cercetări de piață, Soluții Avansate SRL, Oradea, care arată că visul studenților români e să lucreze într-o corporație multinațională din România sau să emigreze în Germania, Marea Britanie și SUA.

Domnului S.Micoiu i se pare că: ”tinerii români sunt foarte ingenioși dar le lipsesc cunotinele tehnice de educație antreprenorială”.

Pr. D. David aderă la ideea domnului Micoiu i adăugă că românii au într-adevăr idei dar nu știu să le materializeze, să le concretizeze.

D.Filip consideră că una dintre dificultățile pentru tinerii români este că nu îi dau interesul de a găsi mijloacele rezolvării acestui faimos ”cum?” și domnia sa dă exemplul următor: este normal să înveți limba țării unde dorești să studiezi sau să lucrezi, ori mulți tineri romani nu-și dau această silință considerind ca e vorba de un detaliu fara importanta.

La această dificultate, S.Micoiu adaugă că stagiile studenților sunt mult prea teoretice, irelevante ca experiență profesională.

Din punctul de vedere al Pr. Daniel David dacă cunotinele tehnice sunt importante la fel de importante este și construcția intelectuală :”Eu cred că cel mai practic lucru e o bună teorie. Schimbarea nu se poate face fără o bună pregătire teoretică. Societatea românească reprezintă încă o societate care perfecționează știa. Cea mai avansată societate este cea bazată pe cunoaștere”.

Gabriela Făcălău lansează problema unor modele pertinente pentru tinerii români de azi. Animatoarea citește două fragmente ale unor elevi prezenți la Școala de Vară din Sighet, 2013: Extras din scrisoarea primului elev :„Tinerii din ziua de azi sunt mai pesimiști din cauza faptului că nu mai au modele pe care să le urmeze în viață [...]”. Extras din scrisoarea celui de-al doilea elev:„, Depinde foarte mult ce modele îmi aleg în viață și ce aleg să văd în jurul meu. Pot vedea lipsurile, problemele sau pot alege să văd oamenii de valoare care mă înconjură [...]”

Pr.D. David consideră că : ”Un om inteligent învață din greșelile lui. Unul foarte inteligent învață din greșelile altuia”.

Iar domnul Micoiu precizează: ”Societatea românească este sătulă de certuri, fără dezbateri reale. În această seară ar trebui să găsim formula unei adevărate soluții suplimentare față de ce a fost anterior. Sper că nu vei pleca de aici spunând că am înțeles tot, dar nu am priceput nimic”. Ioan G.Pop consideră că: ”baza cunoașterii se realizează prin practică și relaționare.”

L. Andronic crede în energia tinerilor și îi sfătuiește: ”să vă întoarceți la învățat, să aveți încredere în puterea creativă. Astfel vei deveni o categorie privilegiată și nu un sclav ce îți pune cunotinele la dispoziția hazardului. Când ești tânăr poți să faci ce vrei cu viața ta”.

G. Făcălău, în concluzia dezbaterii enumeră aspectele discutate: că este dificil să fi tânăr în România de azi în special în mediul rural, că societatea românească a regresat din punct de vedere cultural, că învățământul românesc constituie un domeniu care ar trebui să mobilizeze cetățenii și statul pentru a găsi perspective de evoluție pentru tineri și în special absolvenții de facultate, că tinerii au un important potențial creator, dar prea puține cunoștințe și experiențe în domeniul antreprenorial și că aceștia au nevoie de modele care valorizează meritul real.

Notele dezbaterii au fost efectuate de : Ioana Onior și Nicoleta Marin, Studente la Relații Internaționale și Studii Europene, Facultatea de Istorie și Filozofie, Universitatea Babe-Bolyai, anul II